

Mødet den 8. April 1915.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen og Carl Laursen.

1. (J. Nr. 33—1915). Indstilling fra Indkvarteringskommissionen om efter afholdt Licitation at overdrage **Blikkenslagerarbejdet, Murerarbejdet og Tømrerarbejdet ved Istandsættelsen af Eskadronstalden paa Rytterkasernen** til henholdsvis Blikkenslager C. M. Jensen for 8695 Kr., Murermester V. P. Christensen for 2775 Kr. og Tømrermester P. Bendixen for 8191 Kr.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 494—1914). Indstilling fra Skoleudvalget om at bortgive en ledig **Friplads i Frk. Schmidts Realskole** til Lilly Andersen, Datter af Arbm. Hans Andersen, Frederiksallé 133.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 499—1914). Andragende fra Marie Dam om, at den hende paahvilende **Brolægningsafgift for Ejendommen Brammersgade 66** maa afdrages i 20 halvaarlige Terminer.

Bevilgedes efter Brolægningsudvalgets Indstilling i Betragtning af Bidragets usædvanlige Størrelse.

4. (J. Nr. 17¹⁸—1914). Andragende fra Arbejdsmand Ole Poulsen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Bevilgedes.

5. (J. Nr. 14¹—1915). Indstilling fra Markudvalget om **Udleje af Jordlod Nr. 20 af Oldjorden** til Gartner Julius Kipper.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 20⁸—1914). Indstilling fra Legatudvalget om at bortgive **en Portion af P. Villadsen og Hustrus Legat** til Enke Cathinka Nommesen.

Formanden forelagde Indstillingen.

Simonsen fandt, at der vilde være nogen Rimelighed i ved Uddeling af saadanne Legater at tage Hensyn til, om vedkommende kunde faa Alderdomsunderstøttelse eller ej. Den indstillede var omtrent 65 Aar gammel og vilde altsaa være berettiget til Alderdomsunderstøttelse, hvorved hun sikkert kunde faa lige saa meget som ved Legatet, medens over Halvdelen af de andre Ansøgere var mellem 50 og 60 Aar og altsaa ikke kunde faa Alderdomsunderstøttelse. Man vilde altsaa ved at følge Talerens Henstilling være i Stand til at hjælpe to i Stedet for een.

Formanden skulde indrømme, at Alderdomsunderstøttelse under Tiden kunde virke paa samme Maade som et Legat, og Legatudvalget tog da ogsaa ofte det af Hr. Simonsen omtalte Hensyn, men man kunde ikke altid se bort fra, at der var Folk, som hellere vilde lide end modtage Alderdomsunderstøttelse. Saaledes var det i dette Tilfælde.

N. J o h. L a u r s e n erkendte Rigtigheden af Hr. Simonsens Anskuelse, men maatte dog pege paa, at Legaterne, hvis man fulgte Hr. Simonsen, meget sjældnere vilde blive ledige. Man havde derfor hidtil ikke ment det rigtigt at give Legater til altfor unge Folk.

Simonsen spurgte, om Legatet var livsvarigt.

Formanden oplyste, at Legatet var livs-
varigt og efter Fundatsen ikke kunde deles.

Mariane Thomsen bemærkede, at naar en 60-aarig fik et saadant Legat og ikke kunde leve deraf, men maatte have det suppleret med Alderdomsunderstøttelse, saa vilde det faktisk blive Kommunen, som blev hjulpet. Enkefru Nommesen var meget uheldigt stillet i denne Tid. Hun var hidtil blevet underholdt af sine to Sønner, men den ene af disse var nu tysk Soldat, og den anden laa syg i Amerika, og hun kunde i dette Øjeblik næppe blive hjulpet tilstrækkeligt ved Alderdomsunderstøttelse, da hun kun var 64 Aar, og den Understøttelse, der efter Alderdomsudvalgets Takst blev givet for den Alder, næppe vilde slaa til.

Simonsen havde ikke haft til Hensigt at spare Kommunen, men at hjælpe to i Stedet for een. Derimod blev Kommunen sparet ved Udvalgets Indstilling. Alderdomsudvalget holdt næppe faste Takster, idet de gamle efter Loven skulde have det fornødne til Livets Ophold.

Kjeld Sørensen bekræftede Hr. Simonsens Mening om, at Alderdomsunderstøttelse ikke blev givet efter en fast Takst.

Formanden var ganske klar over, at Legathjælp ikke passede ind i det moderne System med Alderdomsunderstøttelse. I Overgangstiden maatte man saa i visse Tilfælde handle efter et Skøn.

Indstillingen vedtoges.

